

Ady Endre:

E NAGY TIVORNYÁN

Terítve a Föld: lakni tessék,
Tombolj, Világ, most szabadult el
Pokloknek minden pokla rajtad,
Ha akartad vagy nem akartad,
Hollókkal és kóbor kutyákkal
Kész a lakoma, kész az egység.

Véres bor koponya-pohárban,
Hajtsd föl, Világ, idd ki fenéig,
Idd ki hősiezen és bátran:
Most már mindegy, most rohanj végig,
Végig a Téboly zöld-vér-útján.

S Téboly, most már ne szemérmeskedj,
Szakadnak a vásznak, szakadnak.
Eljött az álmodt minden-mindegy,
Esküdjünk a mindent-szabadnak,
Bőrünk úgy is ördögök bőre:
Lakomázzunk s aztán - előre.

Ha tivornya, legyen tivornya.
Olyan mindegy, élni, nem élni
S gyáva-e az ember vagy hérosz,
Olyan mindegy: van-e tán még rossz
S van-e még tán megbecsülendő?

Herold-csizmám egy kicsit sáros,
De jövök vfgság-hirdetéssel:
Ordíts, kapu és kiált, város,
Kárhoozatok, most van a napja
S akinek van még virradatja,
Ne haljon meg kárhoozás nélkül.

Egész világ szóttje kibomlott,
S én egy nyomorék fonál hurkán
Még mindig csak bénán zsibongok?
Mit törödjünk elmúltak voltján?
Terítve a Föld, lakni tessék:
Éljünk dölgig e nagy tivornyán.

(1918)